

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **M. J.**, zastoupený Mgr. Jakubem Sigmundem, advokátem se sídlem Krkoškova 2, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 4. 3. 2015, č. j. 41 A 21/2014 - 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho zástupce Mgr. Jakuba Sigmunda, advokáta se sídlem Krkoškova 2, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se podanou kasační stížností domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 4. 3. 2015, č. j. 41 A 21/2014 - 23, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 13. 2. 2014, č. j. JMK 119116/2013, jímž bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Blansko ze dne 13. 8. 2013, č. j. MBK/19475/2013-DP/259/2013-7. Tímto rozhodnutím byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) a k) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a byla mu uložena pokuta ve výši 14.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě.

Krajský soud doručoval stěžovateli napadený rozsudek do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Protože stěžovatel na adrese uvedené v žalobě (a také v kasační stížnosti) zastížen, byla zásilka dne 3. 4. 2015, v souladu s ust. § 49 odst. 2 a 3 o. s. ř. ve spojení s § 64 s.ř.s., uložena u provozovatele poštovních služeb a stěžovateli byla zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenu, i když se adresát o uložení nedozvěděl (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2004, č. j. 5 Azs 15/2004 - 34). O této skutečnosti byl stěžovatel rovněž provozovatelem poštovních služeb v den uložení zásilky poučen. Protože si stěžovatel zásilku v uvedené lhůtě nevyzvedl, považuje se za den doručení pondělí 13. 4. 2015. Po marném uplynutí této lhůty doručující orgán vhodil dne 15. 4. 2015 písemnost do poštovní schránky.

Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání této lhůty nelze prominout. V souladu s ust. § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu není okamžik vložení písemnosti do schránky relevantní pro určení data doručení písemnosti. Rozhodující je uplynutí lhůty deseti dnů ode dne, kdy byla písemnost připravena k vyzvednutí. Takto určený okamžik fikce doručení je zcela jednoznačný a nezávislý na okolnostech, které mohou doručujícímu orgánu zabránit v bezodkladném vložení písemnosti do schránky (srv. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2010, č. j. 4 Ads 15/2010 - 43, ze dne 31. 3. 2010, č. j. 6 Azs 3/2010 - 53, či ze dne 20. 5. 2010, č. j. 2 Azs 10/2010 - 66).

Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, bylo pondělí 13. 4. 2015, bylo posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti pondělí 27. 4. 2015. Kasační stížnost však byla doručena Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím veřejné datové sítě až dne 28. 4. 2015, tj. po uplynutí zákonné lhůty.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl, protože byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Podle ust. § 10a odst. 1 citovaného zákona v případech, kdy je soud povinen vrátit již zaplacený poplatek nebo přeplatek na poplatku, učiní tak ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým o vrácení rozhodl. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta před prvním jednáním, Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5.000 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2015

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu